

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členiek JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcov: **1. M. R.**, bytom M. C. č. 65, B. B., **2. D. R.**, bytom M. C. č. 65, B. B., obaja zastúpení JUDr. Ľ. B., advokátkou, K. č. 4, B. B., proti žalovanému: **Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky**, Chlumeckého č. 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. LPO-1942/2006/Ba zo dňa 26. júna 2006, na spoločné odvolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 317/2006-36 zo dňa 16. februára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 317/2006-36 zo dňa 16. februára 2010, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

Rozhodnutím č. V 3445/2003 zo dňa 25.07.2005 povolila Správa katastra Banská Bystrica vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k bytu č. X., nachádzajúcom sa na 11. poschodí bytového domu na pozemku parc. č. X., súpisné číslo X., orientačné číslo X. na M. C.,

v katastrálnom území B., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a pozemkoch parc. č. X. a parc. č. X. vo veľkosti X., na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 13.08.2003 uzatvorenej medzi J., spol. s r.o., M. C. č. 65, B. B. (teraz J., spol. s r.o. v konkurze) ako predávajúcim a žalobcami ako kupujúcimi. Žalobcovia podali návrh na vklad do katastra nehnuteľností dňa 14.08.2003.

Predmetná nehnuteľnosť – byt č. X. bola predmetom aj kúpnej zmluvy zo dňa 03.07.2002 uzatvorenej medzi J., spol. s r.o. ako predávajúcim a P. & Y. A., s.r.o. ako kupujúcim. Návrh na vklad bol podaný dňa 27.01.2003 a konanie na Správe katastra Banská Bystrica bolo vedené pod č. V 237/2003.

Proti rozhodnutiu správy katastra č. V 3445/2003 podala Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici dňa 13.12.2005 protest č. Kd 2115/05-7, ktorému Katastrálny úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím č. P 15/2006 zo dňa 22.02.2006 vyhovel a rozhodnutie Správy katastra Banská Bystrica V 3445/2003 zo dňa 25.07.2005 zrušil. Na základe odvolania žalobcov preskúmal žalovaný správny orgán – Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie katastrálneho úradu, ktoré rozhodnutím č. LPO-1942/2006/Ba zo dňa 26.06.2006 potvrdil a odvolanie žalobcov zamietol.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že § 41 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“) zakotvuje zásadu priority zápisov, ktorá spočíva v tom, že práva k tej istej nehnuteľnosti musia byť zapísané v poradí, v akom bola zmluva, verejná listina alebo iná listina na správu katastra doručená. Predmetná nehnuteľnosť - byt č. X. bola aj predmetom kúpnej zmluvy, o ktorej sa rozhodovalo v konaní č. V 237/2003 na Správe katastra Banská Bystrica a v čase vydania rozhodnutia č. V 3445/2003 nebolo o povolení vkladu vlastníckeho práva v konaní č. V 237/2003 právoplatne rozhodnuté; pokiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté vo veci zápisu práva z listiny doručenej ako prvej, nemohol správny orgán rozhodnúť o zápise práva k nehnuteľnosti z listiny doručenej na správu katastra ako druhej. Tým, že správny orgán rozhodol o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v konaní č. V 3445/2003, porušil zákon.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

Proti rozhodnutiu žalovaného podali žalobcovia včas spoločnú žalobu podľa § 247 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie a po nariadení pojednávania dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu sú v súlade so zákonom a preto žalobu zamietol.

Vo svojom rozsudku uviedol, že posudzovanie vkladového konania vo veci návrhu vedeného na správe katastra pod č. V 3445/2003 v intenciách ustanovenia zákona č. 182/1993 Z. z. v pôvodnom konaní by bolo možné len za predpokladu, že by konanie vedené na správe katastra pod č. V 237/2003 bolo právoplatne skončené, rešpektujúc zásadu priority poradia zápisov do katastra nehnuteľností na základe návrhov na vklad vlastníckeho práva. Vzhľadom k tomu, že v čase rozhodovania správou katastra o návrhu na vklad vo veci č. V 3445/2003 zo dňa 25.07.2005, vo vkladovom konaní vedenou správou katastra pod č. V 237/2003 nebolo právoplatne rozhodnuté, správa katastra v tomto pôvodnom konaní o povolení vkladu vlastníckeho práva postupovala v rozpore s ustanovením § 41 ods. 2 v spojení s § 44 katastrálneho zákona, v dôsledku čoho rozhodla v rozpore s § 31 ods. 1, 2 a 3 katastrálneho zákona v spojení s § 3 ods. 1 a 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“). Z uvedených dôvodov žalovaný svojím rozhodnutím č. LPO-1942/2006/Ba zo dňa 26.06.2006 rozhodol správne, keď zamietol odvolanie žalobcov proti rozhodnutiu katastrálneho úradu, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora.

III.

Odvolanie žalobcov a vyjadrenie žalovaného

Proti rozsudku krajského súdu podali žalobcovia včas spoločné odvolanie a žiadali, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu v celom rozsahu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil tak, že návrhu žalobcov vyhovie v plnom rozsahu a prizná im nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

V odvolaní uviedli, že účelom ustanovenia § 41 ods. 2 katastrálneho zákona je zabezpečiť výlučne prioritu práv k nehnuteľnosti. Podľa názoru žalobcov ušlo pozornosti prvostupňového

súdu, že nielen rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5SžoKS/7/2006, ale aj predchádzajúce rozhodnutia súdov, týkajúce sa konania č. V 237/2003, konštatovali absolútnu neplatnosť predloženej kúpnej zmluvy uzavretej medzi J., spol. s r.o. a P. & Y. A., s.r.o. pre rozpor so zákonom č. 182/1993 Z. z. V čase rozhodovania o povolení vkladu vlastníckeho práva k bytu žalobcov už mala túto neplatnosť konajúca správa katastra za preukázanú a potvrdenú ako svoj právny názor, že pre porušenie nájomníckych práv vyplývajúcich zo zákona č. 182/1993 Z. z. bola zmluva, uplatnená v konaní č. V 237/2003, absolútne neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pričom absolútna neplatnosť nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona, nemusí sa jej následkov dovoľávať žiadny z účastníkov a podľa súdnej praxe sa absolútne neplatný právny úkon ani nevyhlasuje, ale sa naň hľadí tak, ako keby nebol vôbec urobený. Absolútne neplatný právny úkon tak nemohol vyvolať žiadne právne ani procesné účinky a preto v danom prípade ani nemohla vzniknúť žiadna prioritná práva ani listiny. Podľa názoru žalobcov bolo výlučným účelom navrhovateľa v tomto konaní zmariť snahu žalobcov a ďalších 26 účastníkov súdneho konania č. 13C 53/00 vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica o nahradení vôle predávajúceho odpredať im byty v súlade so zákonom č. 182/1993 Z. z. a zrušenie rozhodnutí o povolení nijako neprispelo nastoleniu zákonitosti v prejednávanej veci, naopak vytvorilo priestor pre ďalšie obštrukcie pri realizácii práva žalobcov na odkúpenie nájomného bytu za podmienok upravených v zákone č. 182/1993 Z. z.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov vyjadril prípisom zo dňa 28.04.2010. Podľa jeho názoru nie je odvolanie žalobcov dôvodné, pretože odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu je vecne správny a dostatočne odôvodnený. Vecnej správnosti nasvedčuje aj právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“) vyslovený v rozsudku zo dňa 21.10.2008, sp. zn. 1Sžo/42/2008, ktorý bol vydaný v skutkovo a právne podobnej veci a v ktorom Najvyšší súd SR konštatoval, že ak správa katastra povolila vklad práva na základe návrhu na vklad doručeného na správu katastra v poradí druhom, pričom o návrhu doručenom na správu katastra v poradí prvom, týkajúcom sa totožnej nehnuteľností nebolo právoplatne rozhodnuté, postupovala v rozpore so zásadou priority zápisov ustanovenou v § 41 ods. 2 katastrálneho zákona. V nadväznosti na právny názor Najvyššieho súdu SR poukázal žalovaný na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.06.2007, sp. zn. I. ÚS 236/06, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že súčasťou princípu právnej istoty je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď; teda že obdobné situácie

musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované. Podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť. Vzhľadom na uvedené navrhol žalovaný napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. preskúmajú sudy v správnom súdnictve na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. sa v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, postupuje podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“.

Podľa § 250i O. s. p. je pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa ako aj konania, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzali, pričom napadnuté rozhodnutie žalovaného skúmal najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcov uvedenými v žalobe a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250s O. s. p.), dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu

a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17.02.2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Z obsahu administratívneho spisu bolo zistené, že Správa katastra Banská Bystrica povolila rozhodnutím č. V 3445/2003 zo dňa 25.07.2005 vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k bytu č. X. bytového domu v katastrálnom území Banská Bystrica, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a pozemkoch parc. č. X. a parc. č. X. vo veľkosti X., na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 13.08.2003 uzatvorenej medzi J., spol. s r.o. ako predávajúcim a žalobcami ako kupujúcimi. Podkladom pre rozhodnutie správy katastra bol rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C 53/00-449 zo dňa 02.04.2003, na ktorom bola vyznačená právoplatnosť dňa 29.07.2003, ktorým bol nahradený prejav vôle predávajúceho. Žalobcovia podali návrh na vklad do katastra nehnuteľností dňa 14.08.2003.

Predmetná nehnuteľnosť bola predmetom aj kúpnej zmluvy zo dňa 03.07.2002 uzatvorenej medzi J., spol. s r.o. ako predávajúcim a P. & Y. A., s.r.o. ako kupujúcim, pričom návrh na vklad do katastra nehnuteľností podali obaja účastníci skôr ako žalobcovia – už dňa 27.01.2003. Tento návrh na vklad bol Správou katastra Banská Bystrica zamietnutý rozhodnutím č. V 237/2003 zo dňa 19.08.2003, ktoré na základe podaného opravného prostriedku potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici. Po podaní odvolania proti rozhodnutiu krajského súdu bol tento rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1SžoKS/91/04 zo dňa 02.12.2004 zmenený a vec bola vrátená správe katastra na ďalšie konanie. Správa katastra Banská Bystrica, v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu SR, rozhodnutím č. V 237/2003 zo dňa 21.07.2005 čiastočne zamietla vyššie uvedený návrh na vklad ohľadne prevodu vlastníctva k 21 bytom, medzi ktorými bol aj predmetný byt č. X. a ohľadne povolenia vkladu k zostávajúcim 25 bytom konanie prerušila. Proti rozhodnutiu v časti o zamietnutí návrhu na vklad podali obaja účastníci kúpnej zmluvy odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 24Sp 26/2005 zo dňa 10.11.2005 potvrdil rozhodnutie správy katastra, pričom uvedený rozsudok bol následne potvrdený aj Najvyšším súdom SR – rozsudkom sp. zn. 5SžoKS/7/2006 zo dňa 25.01.2007.

Proti rozhodnutiu správy katastra č. V 3445/2003 podala Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici dňa 13.12.2005 protest č. Kd 2115/05-7 z dôvodu porušenia zásady zachovania poradia návrhov na povolenie vkladu vyplývajúcu z ustanovenia § 41 ods. 2 katastrálneho zákona a navrhla

rozhodnutie zrušiť. Katastrálny úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím č. P 15/2006 zo dňa 22.02.2006 protestu vyhovel a rozhodnutie správy katastra č. V 3445/2003 zo dňa 25.07.2005 zrušil. Na základe odvolania žalobcov preskúmal žalovaný správny orgán – Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie katastrálneho úradu, ktoré rozhodnutím č. LPO-1942/2006/Ba zo dňa 26.06.2006 potvrdil a odvolanie žalobcov zamietol.

Po potvrdení rozhodnutia žalovaného rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 317/2006-36 zo dňa 16.02.2010 sa žalobcovia v lehote stanovenej zákonom odvolali na Najvyšší súd SR.

Správy poriadok v § 69 upravuje konanie o proteste prokurátora, podľa ktorého ak sa protest prokurátora podal na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, môže tento orgán sám svoje rozhodnutie, proti ktorému protest smeruje, zrušiť alebo nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu. Ak takto správny orgán plne nevyhovie protestu sám, je povinný predložiť ho spolu so spisovým materiálom v lehote určenej v proteste, a ak lehota nie je určená, do 30 dní na rozhodnutie nadriadenému správnomu orgánu najbližšie vyššieho stupňa; ak ide o ústredný orgán štátnej správy, predloží protest svojmu vedúcemu, ktorý rozhodne na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie. Rozhodnutie o proteste prokurátora sa doručí prokurátorovi a účastníkom konania. Proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať (podať rozklad).

Katastrálne konanie upravuje § 22 a nasl. katastrálneho zákona. Podľa § 22 ods. 1 katastrálneho zákona účinného do 14.04.2004 sa v katastrálnom konaní zapisujú práva k nehnuteľnostiam, rozhoduje sa o určení priebehu hranice pozemkov, o zmenách hraníc katastrálnych území, o prešetrovaní zmien údajov katastra, o oprave chýb v katastrálnom operáte a o obnove katastrálneho operátu; podľa ods. 2 je na katastrálne konanie príslušná správa katastra, v ktorej územnom obvode sa nachádza nehnuteľnosť a podľa ods. 3 sa v katastrálnom konaní postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak katastrálny zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 28 katastrálneho zákona sa práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak (ods. 1), pričom právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení (ods. 3)

a právne účinky vkladu zo zmluvy o prevode bytu a nebytového priestoru do vlastníctva nájomcu podľa osobitného predpisu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia o jeho povolení ku dňu doručenia návrhu na vklad (ods. 5).

Podľa § 30 ods. 2 katastrálneho zákona sa konanie o povolení vkladu začína na návrh účastníka konania.

Podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona preskúma správa katastra platnosť zmluvy, a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené. Pri rozhodovaní o povolení vkladu prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu (§ 31 ods. 2 katastrálneho zákona). Ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne. Ak sú podmienky na vklad splnené len v časti návrhu a ak je to účelné, správa katastra môže rozhodnúť len o časti návrhu (§ 31 ods. 3 katastrálneho zákona).

Práva k nehnuteľnostiam sa zapisujú v poradí, v akom sa správe katastra doručili návrhy na zápis do katastra, ak osobitný predpis neustanovuje inak (§ 41 ods. 2 katastrálneho zákona).

Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný správny orgán, ako aj správny orgán prvého stupňa v preskúmvanej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci správne zistili skutkový stav a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver a preto ich rozhodnutia sú skutkovo a právne správne. **Žalovaný správny orgán správne potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, ktorým protestu prokurátora vyhovel a zrušil rozhodnutie správy katastra č. V 3445/2003 zo dňa 25.07.2005 a odvolanie žalobcov zamietol, pretože správa katastra týmto rozhodnutím porušila ustanovenie § 41 ods. 2 v spojení s § 31 ods. 1, 2 a 3 katastrálneho zákona v spojení s § 3 ods. 1 a 4 Správneho poriadku, keďže povolila vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe návrhu doručeného na správu katastra v poradí druhom, pričom o návrhu doručenom na správu katastra v poradí prvom, týkajúcom sa totožnej nehnuteľnosti, nebolo právoplatne rozhodnuté. Týmto postupom**

správa katastra konala v rozpore so zásadou priority zápisov ustanovenou v § 41 ods. 2 katastrálneho zákona.

Z tohto pohľadu preto bola irelevantná námietka žalobcov uvedená v odvolaní, že v čase rozhodovania o povolení vkladu vlastníckeho práva k bytu žalobcov už mala konajúca správa katastra za preukázaný a potvrdený ako svoj právny názor, že pre porušenie nájomníckych práv vyplývajúcich zo zákona č. 182/1993 Z. z. bola zmluva uplatnená v konaní č. V 237/2003 absolútne neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. V konaní bolo dôležité poradie podania návrhov na vklad do katastra nehnuteľností v zmysle § 41 ods. 2 katastrálneho zákona a nakoľko bol návrh v konaní č. V 237/2003 podaný skôr, mala správa katastra rozhodnúť v konaní č. V 3445/2003 až po právoplatnom rozhodnutí vo veci č. V 237/2003. **Až teraz - po právoplatnom ukončení konania vedenom pod č. V 237/2003 (konanie bolo ukončené rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5SžoKS/7/2006 zo dňa 25.01.2007), bude povinnosťou správy katastra pokračovať vo vkladovom konaní vedenom pod č. V 3445/2003 a rozhodovať o vklade vlastníckeho práva v intenciách zákona č. 182/1993 Z. z.**

Rovnako, ako v tomto prípade, rozhodol Najvyšší súd SR už vo veci sp. zn. 1Sžo/42/2008 rozsudkom zo dňa 21.10.2008, ktorým zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že žalobu žalobkyne zamietol (v uvedenom prípade rozhodol Krajský súd v Bratislave o zrušení rozhodnutia žalovaného správneho orgánu – Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ktorými bolo vyhovené protestu prokurátora na zrušenie rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti), keďže krajský súd rozhodol vo veci v rozpore s katastrálnym zákonom; konkrétne v rozpore s vyššie uvedenou zásadou priority zápisov do katastra nehnuteľností. V rozsudku sp. zn. 1Sžo/42/2008 Najvyšší súd SR uviedol: *„Z uvedených dôvodov bol správny postup súdu prvého stupňa, pokiaľ na základe žaloby podanej žalobkyňou, preskúmal rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, avšak na základe skutkových zistení zaujal vo veci nesprávny právny záver, pretože posudzovanie vkladového konania vo veci návrhu vedeného na správe katastra pod č. V 3438/2003 v intenciách ustanovení zákona č. 182/1993 Z. z. v pôvodnom konaní, by bolo možné len za predpokladu, že by konanie vedené na správe katastra pod č. V 237/2003 bolo právoplatne skončené, rešpektujúc zásadu priority poradia zápisov do katastra nehnuteľností na základe návrhov na vklad vlastníckeho práva. Vzhľadom k tomu, že v čase rozhodovania správou*

katastra o návrhu na vklad vo veci č. V 3438/2003 dňa 25.7.2005, vo vkladovom konaní vedenom správou katastra pod č. V 237/2003 nebolo právoplatne rozhodnuté, správa katastra v tomto pôvodnom konaní o povolení vkladu vlastníckeho práva postupovala v rozpore s § 41 ods. 2 katastrálneho zákona v spojení s § 44, v dôsledku čoho rozhodla v rozpore s § 31 ods. 1, 2, 3 katastrálneho zákona a v spojení s § 3 ods. 1, 4 Správneho poriadku“.

Z uvedených dôvodov preto bolo možné vyvodiť záver, že rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie katastrálneho úradu o vyhovení protestu krajskej prokuratúry a o zrušení rozhodnutia správy katastra vzhľadom na ustanovenie § 41 ods. 2 katastrálneho zákona, bolo potrebné považovať za rozhodnutie vydané v súlade so zákonom a krajský súd nepochybil, ak jeho rozhodnutie potvrdil. Odvolací súd sa s právnym záverom uvedeným v jeho rozsudku stotožnil, námietkam žalobcov nevyhovel a napadnutý rozsudok podľa § 219 O. s. p. v spojení s § 246c O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c O. s. p., tak, že účastníkom konania právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalobcovia neboli úspešní a žalovanému právo na náhradu trov nevzniklo.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. februára 2011

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská